

sticandi arte, nobis horridum Calvini placitum *de absolute decreto*
(quod tamen hodie multi ex Reformatis Doctoribus rejiciunt) impudenter
affinxit. Contemtu quidem primum hominis juvenili impetu æstuantis Sy-
cophantias vindicare volebam; quam doctrina nostra orthodoxa solide jam
a calumniis & næniis Sophistarum emendicatis in speciem *Responsis* Super-
bientium & ostentantium, vindicata & confirmata sit; & homines œcono-
miae sa'utis Christianæ imperiti & contradicendi prurigine laborantes, ple-
rumq; intractabiles ac contumatores fieri soleant; si quis rectius vel mode-
stus ssi ne eos informare instituat. Nosti etiam ingeniorum turbulentorum
indolem, quod ex litigiis cum claris Viris famam querere studeant. At quum
Tibi Vir celeberrime, cum Facultate tua Theologica impuras istas char-
tas, publica censura approbare placuerit, ut hujus controversiae imperitis per-
suaderetur, novellum Licentiatum utiq; aliquid dixisse; veritatis divinæ tu-
endæ, & famæ nostræ a calumniis atrocibus liberandæ causa, non potui file-
re & improbi livoris importunitatem silentio quasi approbare. Interest
enim cordati & fidelis V. D. Ministri famæ, publicum ejusmodi calumnia-
torem a Facultate scilicet Theologica adprobatum publice depellere; ne in-
cauti juvenes aut alii male informati homines, tam splendida autoritate for-
san fallantur, aut per resuscitatum Huberianismum seducantur. Qvod dum
facere aggredior, Te *Vir maxime Reverende*, id eo præcipue compello,
quia caput es Facultatis tuæ ac Professor excellentissimus, in cuius præcipita-
ta censura, tuæ non potuerunt non præcipuas partes fuisse. Præsertim cum
ante quatuor circiter annos, *Responso Tuo* super *B. Bosii libello*, requisi-
to, hanc Controversiam primum in nostra Ecclesia excitasti eamque hacte-
nus per varios modos Theologis veteranis alias inusitatos & indignos fove-
re, protrahere & latius propagare per Septentrionem etiam allaborasti.
Non tamen tecum, *Vir Celeberrime*, in hac epistola & Dissertatione apo-
logetica de censura, licet super ejus iniqvitate prolixius justam querelam
movere possim, concertabo; nec etiam urgebo, quod omissa principali
questione, de quæstionibus juxta annatis tantum contentio repetita fuerit
magis, quam mota; Sed Domini Niehenckii Tui nugas Sophisticas solum,
& quidem sine ira & odio confutabo; ut adpareat tamen absq; illius
injuria, hujus apologeticae epistolæ titulum a me inscribi potuisse:
Niehenckius Pseudoteminista Sycophantizans & coccyzans. Et ideo etiam, quod

Eilbar-